



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604534
ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα

12-09-2016

Αριθμός απόφασης:

3086

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

1. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

2. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, με έδρα στην κατά της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού

προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/9/2007 έως 31/8/2008 του Προϊσταμένου του και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

3. Την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/9/2007 έως 31/8/2008 του Προϊσταμένου της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 16-3-2016 οικεία έκθεση ελέγχου.
4. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
3. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αρ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/9/2007 έως 31/8/2008 του Προϊσταμένου του επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος προστιθέμενης αξίας ποσού 5.730,60€, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 6.876,72 €.

Η διαφορά φόρου προέκυψε κατόπιν διενέργειας τακτικού ελέγχου βάσει της με αρ. έγγραφης εντολής της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. σύμφωνα με την Α.Υ.Ο 1021681/1120/ΠΟΛ.1037/1.3.2005 για τα οικονομικά έτη 2006 έως 2010 (Διαχειριστικές περιόδους από 01/09/2004-31/08/2005, 1/09/2005-31/08/2006, 1/09/2006-31/08/2007, 1/09/2007-31/08/2008 και 1/09/2008-31/08/2009). Από το αποτέλεσμα του διενεργηθέντος ελέγχου διαπιστώθηκε ότι για τις διαχειριστικές περιόδους από 01/09/2007-31/08/2008 και από 01-09-2008-31/08/2009 η προσφεύγουσα διενήργησε έκπτωση ΦΠΑ επενδυτικών αγαθών συνολικού ύψους 55.772,09€ κατά παρέκκλιση του άρθρου 33 παρ. 4 του ν.2859/2000 και αφορά σε δαπάνες για βελτιώσεις μισθωμένου ακινήτου επί της οδού

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση άλλως την τροποποίηση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Η φορολογική διοίκηση παρανόμως προέβη στην έκδοση των προσβαλλόμενων με αριθμ. και οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, καθώς το δικαίωμά της έχει υποπέσει σε παραγραφή (άρθρα 36 ν. 4174/2013, άρθρο 57 ν. 2859/2000) – Η προσβαλλόμενη Πράξη με την οποία καταλογίζονται σε βάρος της χρεωστικά υπόλοιπα και προσαυξήσεις ύψους 120% είναι νόμω πλημμελής και ως εκ τούτου άκυρη.

2. Η Έκθεση Ελέγχου (βλ. σημείο 12- Αντίκρουση) απέρριψε εν προχείρω τους προσηκόντως τεθέντες ισχυρισμούς της. Σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 5 του ΠΔ 34/1995 που ίσχυε το 2008 και ισχύει και σήμερα) η ελάχιστη διάρκεια του χρόνου της εμπορικής μίσθωσης, άρα και της από 21.2.2008 σύμβασης μίσθωσης που καταρτίστηκε μεταξύ της (μισθώτρια) και της (εκμισθωτές) είναι δωδεκαετής σε κάθε περίπτωση, με άλλα λόγια, η δωδεκαετία για τη συγκεκριμένη μίσθωση αποτελούσε και αποτελεί τον ελάχιστο χρόνο μίσθωσης υποχρεωτικά και για τα δύο μέρη. Ως υποκείμενο στο φόρο, που πραγματοποιεί σε μισθωμένο ακίνητο δαπάνες ανέγερσης, προσθήκης ή βελτίωσης υφισταμένων κτιρίων, τα οποία χρησιμοποιεί ή κατά το μέρος που τα χρησιμοποιεί για την άσκηση από αυτό, υπαγόμενης στο φόρο (ΦΠΑ) δραστηριότητας, έχει δικαίωμα έκπτωσης του φόρου που επιβαρύνονται οι δαπάνες του αυτές, ανεξάρτητα από τα έτη μίσθωσης, ανεξάρτητα ακόμη και αν η μίσθωση αυτή παραταθεί πριν ή κατά τη λήξη της.
3. Μη νόμιμα και κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, καταλογίστηκαν σε βάρος της με τις προσβαλλόμενες Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ προσαυξήσεις 120% επί των χρεωστικών υπολοίπων που προκύπτουν από διαφορές ΦΠΑ εισροών.
4. Το ποσό των 30.000,00 Ευρώ που καταβλήθηκε στον τότε Διευθυντή αφορά αποκλειστικά προκαταβολή μισθού λόγω επικείμενης αύξησης των μηνιαίων του αποδοχών από το Υπουργείο με αναδρομική ισχύ.
5. Παραβίαση του άρθρου 64 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας).

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 όπως αυτό αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 με το [άρθρο 8 του Ν. 4337/2015](#) (ΦΕΚ Α 129/17-10-2015), ορίζεται:

«11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.....»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 57 του ν. 2859/2000 ορίζεται:

«1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 49 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης ή η προθεσμία για την υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την εκκαθάριση και την απόδοση του επιστρεπτέου φόρου που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 37 παρ. 5. Ν 4141/2013 (ΦΕΚ Α' 81) ορίζεται ότι *«5. Από τις ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για τις οποίες έχει εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι το χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων, επιβολής του φόρου και λοιπών καταλογιστικών πράξεων, παρατείνεται το δικαίωμα αυτό για δύο ακόμα έτη πέραν του χρόνου που ορίζεται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις.*

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν για υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία παραγραφής λήγει από 31.12.2013 και μετά.»

Επειδή για τη κρινόμενη διαχειριστική περίοδο από 01/09/2007 έως 31/8/2008 η προσφεύγουσα υπέβαλλε την με αρ. 2009 αρχική εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ.

Επειδή σύμφωνα με την από 16-3-2016 έκθεση τακτικού ελέγχου ΦΠΑ του ο υπό κρίση έλεγχος διενεργήθηκε βάσει της υπ' αριθμ. -2013 έγγραφης εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης η οποία γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με την υπ' αριθμ. -2013 έγγραφη γνωστοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 37 του ν.4141/2013. καθώς και στο νόμιμο εκπρόσωπο και πρόεδρο της προσφεύγουσας με την υπ' αριθμ. -2013 γνωστοποίηση.

Επειδή από τα ανωτέρω συνάγεται ότι κατά την έκδοση και την κοινοποίησή την 18-3-2016, της υπ' αριθμ. προσβαλλόμενης οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας, το δικαίωμα του δημοσίου δεν είχε υποπέσει σε παραγραφή σύμφωνα με το άρθρο 57 του ν. 2859/2000 ενώ το άρθρο 36 ν. 4174/2013 το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα με την παρούσα δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω και ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 της Α.Υ.Ο. 1060481/4643/81Ο/ΑΟ014/ΠΟΛ. 1073/21-7-2004, το πιστωτικό υπόλοιπο του φόρου προστιθέμενης αξίας που προκύπτει μετά την έκπτωση του φόρου εισροών από το φόρο εκροών επιστρέφεται στον υποκείμενο στο φόρο, εφόσον πρόκειται, μεταξύ άλλων πράξεων και για εισαγωγές, αγορές και κατασκευές επενδυτικών αγαθών.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 2859/2000 ορίζεται:

«4. Ως αγαθά επένδυσης, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, θεωρούνται:

α) Τα ενσώματα αγαθά, που ανήκουν κατά κυριότητα στην επιχείρηση και τίθενται από αυτή σε διαρκή εκμετάλλευση, καθώς και τα κτίσματα ή άλλου είδους κατασκευές που κατασκευάζονται από την υποκείμενη στο φόρο επιχείρηση σε ακίνητο που δεν ανήκει κατά κυριότητα σε αυτήν, αλλά έχει, βάσει οποιασδήποτε έννομης σχέσης, τη χρήση του ακινήτου αυτού, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον εννέα χρόνων. Αν κατά τη διάρκεια του πενταετούς διακανονισμού λήξει η χρήση του ακινήτου, στο οποίο κατασκευάστηκαν τα ανωτέρω κτίσματα ή άλλου είδους κατασκευές, ενεργείται εφάπαξ διακανονισμός κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου 3. Στην αξία των αγαθών επένδυσης δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες επισκευής και συντήρησης.»

Επειδή από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτει ότι προκειμένου μια επιχείρηση να έχει το δικαίωμα της έκπτωσης του φόρου των επενδυτικών αγαθών - και κατ' επέκταση της επιστροφής του όταν έχει πιστωτικό υπόλοιπο, πρέπει, στην περίπτωση κατασκευών-ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ σε ακίνητο που δεν ανήκει κατά κυριότητα σ' αυτήν, να έχει τη χρήση του ακινήτου αυτού, με οποιαδήποτε έννομη σχέση, τουλάχιστον για εννέα χρόνια (σχετικές και οι διατάξεις των Ε.Δ.Υ.Ο. Π. 5246/2049/ΠΟΛ. 250/24-8-1988, 1003880/175/ΑΟ014/ΠΟΛ.1006/14-1-1992 και 1041364/2002/ΑΟ014/ΠΟΛ, 1094/7-5-1992).

Επειδή σύμφωνα με την από 16-3-2016 σχετική έκθεση ελέγχου και το από 21-2-2008 και με αρ. καταχώρησης -2008 της Δ.Ο.Υ. ιδιωτικό συμφωνητικό μισθώσεως το οποίο καταρτίσθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας ως μισθώτρια και της ως εκμισθωτές και ειδικότερα στην παρ. 2 αυτού συμφωνήθηκε ότι η διάρκεια της μίσθωσης σε οκτώ (8) έτη αρχόμενη την 15-2-2008 και λήξη αυτής την 14-2-2016. Περαιτέρω από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι η

προσφεύγουσα προέβη σε κατασκευές και διαρρυθμίσεις σύμφωνα με την παρ. 4 του ως άνω ιδιωτικού συμφωνητικού συνολικού ύψους 293.537,45€ πλέον ΦΠΑ ύψους 55.772,09€. Για τις εν λόγω δαπάνες, η προσφεύγουσα προέβη σε έκπτωση του αναλογούντος ΦΠΑ, για τη διαχειριστική περίοδο από 01/09/2007-31/08/2008 ποσού ΦΠΑ ύψους 5.730,60€ και για τη διαχειριστική περίοδο από 01/09/2008-31/08/2009 ποσού ΦΠΑ ύψους 50.041,49€.

Επειδή κατ' εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων και δεδομένου ότι από το ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ της προσφεύγουσας και των εκμισθωτών, δεν αποδεικνύεται η εκμίσθωση και η χρήση του μισθωμένου ακινήτου, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον εννέα χρόνων, η προσφεύγουσα δεν έχει δικαίωμα έκπτωσης και επιστροφής του φόρου που επιβάρυνε τις κατασκευές που πραγματοποίησε στο εν λόγω μισθωμένο ακίνητο, καθόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 33 παρ. 4 του ν. 2859/2000. Ως εκ τούτου ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 17 του άρθ. 72 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.*»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 περ.β' του άρθ. 1 του ν. 2523/97 ορίζεται: «1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) ...β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης...»

Περαιτέρω με τις διατάξεις του άρθ. 2 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι:

«1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου.

...4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) **το εκατόν είκοσι τοις**

εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται.

...6. Ο πρόσθετος φόρος λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης επιβάλλεται και συμβεβαιώνεται με το φόρο της δήλωσης, ενώ στις περιπτώσεις της ανακριβούς δήλωσης, μη υποβολής της δήλωσης ή επιστροφής φόρου προστιθέμενης αξίας στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται, επιβάλλεται με την καταλογιστική πράξη του φόρου.»

Επειδή σύμφωνα με την από 16-3-2016 σχετική έκθεση ελέγχου, η προσφεύγουσα κατά την κρινόμενη διαχειριστική περίοδο προέβη σε έκπτωση ΦΠΑ επενδυτικών αγαθών ύψους 5.730,60€ από το φόρο εκροών, για δαπάνες ύψους 30.161,22€ κατά παρέκκλιση του άρθρου 33 παρ. 4 του Ν 2859/2000, και ως εκ τούτου η υποβληθείσα εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ ορθά κρίθηκε ανακριβής από τον έλεγχο.

Επειδή ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας είναι νόμω και ουσία αβάσιμος καθόσον στην υπό κρίση περίπτωση τα όρια των προσθέτων φόρων προβλέπονται ευθέως στο νόμο (άρθρο 1 και 2 του Ν. 2523/1997 Κώδικας Φορολογικών Κυρώσεων) και η φορολογική αρχή προέβη στην επιβολή του με βάση τη διαπιστωθείσα παράβαση περί υποβολής ανακριβούς δήλωσης. Άλλωστε όπως έχει κριθεί με την απόφαση 2402/2010 ΣτΕ, «...όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί».

Κατάκολουθία των ανωτέρω, ορθά επιβλήθηκε κατά την έκδοση της υπό κρίση καταλογιστικής πράξης πρόσθετος φόρος του άρθ. 1 τον ν.2523/97 και μέχρι ποσοστού 120% κατ'εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 2 του ν.2523/97.

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι :

«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 28 του ν. 4174/2013 ορίζεται: «2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.»

Επειδή κατ'εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων και σύμφωνα με την από 16-3-2016 σχετική έκθεση ελέγχου η οποία κοινοποιήθηκε μαζί με τον οριστικό προσδιορισμό ΦΠΑ της κρινόμενης διαχειριστικής περιόδου, προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη περιέχει όλα τα απαραίτητα για την νόμιμη υπόσταση της στοιχεία, η δε προβλεπόμενη από το άρθρο 64 Ν. 4174/2013 αιτιολογία είναι σαφής, ειδική και επαρκής για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης και εμπεριέχεται στην ως άνω έκθεση ελέγχου στην οποία αναπτύσσονται αναλυτικά, λεπτομερώς και εμπειριστатωμένα τα πραγματικά περιστατικά, οι διασταυρώσεις που έλαβαν χώρα καθώς και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη ο υπό κρίση έλεγχος για τον προσδιορισμό του φόρου. Ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός περί παραβίασης του άρθρου 64 του ν. 4174/2013 δεν ευσταθεί και τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή ο ισχυρισμός ότι το ποσό των 30.000,00 Ευρώ που καταβλήθηκε στον τότε Διευθυντή αφορά αποκλειστικά προκαταβολή μισθού λόγω επικείμενης αύξησης των μηνιαίων του αποδοχών από το Υπουργείο με αναδρομική ισχύ, προβάλλεται αλυσιτελώς καθόσον αφορά διαπιστωθείσα παράβαση για την οποία εκδόθηκε η με αρ. πράξη και επιβλήθηκε ποσό χαρτοσήμου ύψους €, η οποία δεν προσβάλλεται με την παρούσα και κατά συνέπεια δεν αποτελεί αντικείμενο της υπό εξέταση ενδικοφανούς προσφυγής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από και με αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της
.....

.....

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΦΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).